

STUDENTEN WEEKBLAD

Bibliotheek
VAN DE
Technische Hoogeschool
DELFT.

9^e Jaargang.

No. 4.

HOOFDREDACTEUR: J. H. TELDERS.

REDACTEURS: CH. E. DUTILH, H. A. W. KLINKHAMER, R. A. D. CORT VAN DER LINDEN, G. P. NIJHOFF, J. A. SCHOUTEN, J. P. VALKEMA BLOUW, F. A. VENING MEINESZ.

Donderdag

25 Oct. '06.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W. W.
WALTMAN JR
UITGEVER + DELFT

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen. Het adres voor redactie en administratie is: Vlamingstraat 34.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 30 October, des middags om 4 uur.

Heeren Repetitoren, die hun naam als zoodanig in den Almanak van 't D. S. C. geplaatst wenschen te hebben, wordt beleefd verzocht naam en adres bij den Secretaris der Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak vóór 1 November a.s. in te zenden.

Namens bovengenoemde Redactie,
De Secretaris,
H. GREVERS.

Inhoud.

Vredestentoonstelling, door E. D.
Antwoord aan ?, door A. Kss.
Aan den heer A. Kss, door !
Lezing van den heer J. H. Telders, gehouden voor „Practische Studie”, door V. M.
Excursie naar Ruhrort, door V. M.
Corda Fratres, door X.
Prof. Bolland en de „Open brief” van Prof. Jelgersma, door ?.
Eenige opmerkingen over „Een vroege morgen”, door v. G.
Opmerkingen over de week.
Kritiek?, door J. A. P.
Schouwburgbezoek, door D. W. van Dam, Secr. van de Stem- en Schouwburg-Commissie.
Ingekomen boeken.
Uit de Studentpers, door ?
Correspondentie.
Berichten en mededeelingen.
Agenda.

Vredestentoonstelling.

Elke stad, elk dorp, elk gehucht bijna, waar maar een dominee, een dokter of een notaris woont, heeft een afdeling opgericht van de Internationale Vereeniging „Vredestentoonstelling”. Bijna elk nummer van iedere krant brengt ons het bericht van het ontstaan van één of meer nieuwe afdelingen. En zou dan Delft achter moeten blijven en zouden dan in Delft de studenten achter willen blijven?

Weet de jongelingschap, die zich binnen Delft's muren met de bestudeering van ingenieurswetenschappen bezig houdt, weet die niet wat het doel dier Internationale Vereeniging is?

Dat doel, het is eenvoudig grootsch, en tevens in al zijn grootschheid eenvoudig genoeg, zoudt ge denken.

Immers de naam zegt het reeds. Men wil een tentoonstelling organiseren. Wanneer, ter eere van welke gelegenheid? Ter gelegenheid van de opening van het Vredespaleis: de tempel waarin wijze mannen te rade zullen gaan, hoe het politiek evenwicht — eventueel met verbreking bedreigd — te herstellen of in stand te houden en daarmee te voorkomen bloedige, volkeren-vernederende, verdierlijkende oorlogen.

En wij Hollanders, wij, binnen wier grenzen dit grootsche streven naar verbetering der internationale verhoudingen zal plaats hebben, wij uitverkorenen, moeten wij niet toonen ten eerste dat wij ons die keuze waardig kunnen maken en in de tweede plaats dat wij haar zeer bijzonder waardeeren? Ja, dat moeten wij en dat willen wij!

* * *

Zoo dachten enkele groote mannen van onzen stam. En zij zonnen en zochten op welke wijze het best uiting zou kunnen worden gegeven aan die gevoelens. Ten slotte meenden zij gevonden te hebben. Zij verstonden zich onderling en kwamen tot de konklusie, dat een tentoonstelling het best aan het doel zou beantwoorden.

Maar geen gewone tentoonstelling zou het zijn, van machineriën of schilderijen, of verbruiks-artikelen of zoo iets.

Een tentoonstelling van Vrede-artikelen zou het zijn; ééne die getuigenis had af te leggen van den wensch en het streven van het meer beschaafde deel der menschheid, door alle eeuwen heen, om een einde te maken aan de menschonteerende gruwel, genaamd oorlog. Daar zullen zijn kunstwerken, zoowel op plastisch als literair gebied, alle getuigende van het Betere wat in ons is, van Datgene wat zich verzet tegen alles, wat de vrede moedwillig zou trachten te verbreken.

* * *

En dubbel zwaar rust op ons de plicht onzen waren aard en onze ware gevoelens te toonen, nu het getalm van de bestuurderen der Carnegie-stichting en de laksheid, waarmee Rijk en Gemeente de voorstellen van dat lichaam overwogen, overal in 't Buitenland zulk een meer dan treurigen indruk hebben gemaakt.

Deze slechte dunk, niet ten onrechte door de buitenwereld door onze langzaamheid verkregen, zal slechts door de uiterste inspanning onzerzijds, plaats kunnen maken voor de overtuiging, dat — mocht men in Holland een fout begaan — men geen moeite te groot acht, om goed te maken wat misdreven was.

* * *

En daarom is het, dat wij ons met vertrouwen tot onze mede-studenten wenden met de vraag of zij iets voelen voor hun Land en voor den Vrede, en zoo ja, of zij dan hun moreele en financiële steun aan dit grootsche streven willen geven.

E. D.

P. S. Aanmelding als lid (kontributie bedraagt f 1,—) kan geschieden bij: F. A. Vening Meinesz,
W. H. van Leeuwen,
G. J. Braat,
en bij de redactie van het S. W.

Antwoord aan ?.

In het S. W. van 18 Oct. 1906 j. na Chr. geb. (lachen! lachen! lachen!) komt van de redactie een antwoord voor op mijn „Oproep om steun”. Een enkel woord wil ik hierover nog schrijven.

Het begin van het redactie-antwoord lijkt sprekend op den aanvang van mijn stuk. Doch het komt mij voor dat

die beginzin van den heer ? minder op zijn plaats is. ? meent toch niet dat ik mijn stuk heb geschreven met het doel om de redactie van het Studenten Weekblad iets te laten inzenden in het S. W.? Neen zoo wreed ben ik niet geweest tegen die acht arme redacteurs, die iederen week voor den taak staan hun blaadje te vullen. Het zou ook alledwaast geweest zijn als ik met dat doel voor mijn stuk plaatsing had aangevraagd. Uit de „Oproep” van 11 Oct. toch blijkt duidelijk dat de redactie een blinde ijver heeft om het S. W. iederen week vol te krijgen. Het doet er niet toe of er ook weinig belangstelling is voor hun blad (wat blijkt uit het zeer geringe aantal medewerkers) maar het S. W. moet vol zijn. Waar de redactie iederen week al zooveel schrijft zal ik mij niet tot taak stellen haar inkt-rekening nog hooger te maken.

De tweede alinea is al evenmin op zijn plaats als de eerste.

Daarna doet de redacteur aan sarcasme. Dit lijkt hem blijkbaar de beste manier om mij te treffen. Geen oogeblik tracht hij het niet armzalige van het armzalige productje (zoals hij het zelf noemt) van 11 Oct. aan te toonen. Maar door hoon wil hij lachers op zijne zijde krijgen.

Dan maakt schrijver mij attent op een fout. Maar terwijl hij hiermede bezig is let hij te veel op den vorm en te weinig op den inhoud van hetgeen hij schrijft. Uit dit stukje redactie-proza volgt immers dat men, om letterkundige voortbrengselen te wrochten, noodig heeft geest en pen of prullenmand en pen. Die laatste manier lijkt mij guitig.

Vervolgens zegt ? hoonend dat ik zonneklaar heb bewezen dat het meerendeel van ons boven het gemiddelde staat. Doch Heer ? ziet Gij niet dat het onmogelijk is om zulks te bewijzen? Immers zoodra het meerendeel boven het gemiddelde is, blijkt het gemiddelde onjuist te zijn aangenomen.

Maar ik weet wat Gij wildet zeggen. Gij meendet dat ik zonneklaar had bewezen dat de meesten niet klungelend, sullig en prullig zijn. Doch dit is ook onjuist. Iets dergelijks zou ik niet willen trachten aan te toonen; daarmede zou ik immers mijne mede-studenten te gering schatten. Ik ben er van overtuigd dat zij zelf wel zullen gemerkt hebben dat er veel, veel meer uitzonderingen zijn dan de redactie heeft opgemerkt.

Nu vraagt de heer ? naar de leden die het meerendeel weerhoudt in het S. W. te schrijven. Ik voor mij heb geen dusdanige reden, wat al direct blijkt uit het feit dat ik wel in het Studenten Weekblad schrijf. Doch daarom is het nog zeer goed mogelijk dat anderen wel gegronde redenen hebben of dat zij geen redenen hebben om wel in het Orgaan der Delftsche Studenten te schrijven.

In het slot van mijn stuk, zegt ?, wordt gezinspeeld op gegronde redenen, gegronder in allen gevalle dan vijandschap en partijschap. Doch Heer? hoe weet gij dat? Gij hebt mijn stuk niet gelezen; tenminste, dit hoop ik voor U, want anders zijn Uw hersens niet in staat geweest het te bevatten.

In mijn stuk wordt absoluut niet gezinspeeld op gegronde redenen dan vijandschap maar op gegronde redenen voor vijandschap (ik zeg nogmaals, dit woord komt niet van mij maar van de Redactie zelve, die blijkbaar wel eens iets dergelijks heeft ontmoet) en dit wel naar aanleiding daarvan de redactie ingeval van die vijandschap slechts stumperig vooroordeel als rede mogelijk acht.

Tenslotte wil ik nog opmerken dat het mij verwonderd heeft dat, waar ik toch in mijn eerste stuk speciaal! aanviel, ? mij antwoordt. Was ! niet in staat tot zoo'n geweldig stuk als ? tot mij gericht heeft?

Als een van deze beide heeren of een ander van de Redactie b.v. Heer, of Heer: neiging mocht voelen om mij wederom te antwoorden, dan raad ik hem dit af, daar dit, zoo het eenigszins mogelijk is, mijn laatste stuk over dit onderwerp zal zijn.

A. Kss.

Aan den heer A. Kss.

Naar aanleiding van uw antwoord aan „?” onderstaand stukje.

Gij raadt bij voorbaat het schrijven ervan af.

Ik heb over dit punt lang en veel en 'k mag zeggen met diepte nagedacht. Vanwaar die welgemeenden raad?

Antwoord: Omdat A. Kss. toch niet meer zal antwoorden!

Stellen wij ons op een hoog standpunt dan nemen wij Kss.'s raad welgemeend aan voor kennisgeving en storen

er ons niet aan. Is ons standpunt laag, dan zien wij een onoverkomenlijken hinderpaal juist in dien raad.

Waar wij natuurlijk streven naar een hoog standpunt, al wordt het dal niet immer vermeden, daar spreekt het wel van zelf, dat wij dezen raad in den wind slaan.

Dit tersluiks als een brokje levenswijsheid.

A. Kss. verwondert zich over ? inplaats van !.

Hadt U Prof. Bolland geloopt, dan hadt U dadelijk begrepen, dat in eene Redactie, die gescheiden ongescheiden is, in hare verdeelde onverdeeldheid bij kwesties als ahangig, geen sprake kan zijn van essentieel verschil tusschen de opinies van ? of !. Al zijn het geheel andere personen, de band om hen heen gewikkeld is te sterk om van een blootelijke gescheidenheid te kunnen praten, al evenmin als wij zouden kunnen zeggen dat er sprake mag zijn van een samenvallen van de ?'s en de !'s. (Waar 't hier naamlijk 2 personen geldt).

Gij vat ongetwijfeld wat ik bedoel.

Kss. toornt wijders over het niet aantonen van het niet-armzalige in het armzalige productje van 11 Oct.

Hoe kunt gij dat nu doen.

Laten wij het licht der eeuwigheid op meergenoemd epos dalen, dan is het, daarin beschouwd: armzalig.

Beschouwen wij het in het licht van gemiddeld studentengeschrijf, dan is het niet armzalig en waar menschen als A. Kss. (wij achten U hoog) zelfs blijk geven het stukje zoo geheel verkeerd te lezen dat op vele punten van zijn 1ste geschrijf, tekstverdraaiingen (onwillens, uit verkeerd begrip) en begripsverwarringen ingeslopen zijn — ja daar schijnt ons het nog te moeilijk voor jeugdige hersenkassen.

Ziet: ik wensch niet te verdedigen, wat geen verdediging behoeft. Slechts wilde ik een klein ding opmerken.

Een zekere X of Y of Z leest iets wat hij leelijk vindt, hij schrijft een ingezonden stuk.

Wordt nu het product in kwestie door dat ingezonden stuk slechter dan het voor dien tijd was!

Waarschijnlijk niet. — Wat wil het ingezonden stuk beteekenen?

Een uiting van X, Y, Z over een zeker onderwerp.

Toon en stijl doen een Redacteur penwaarts snellen.

Moet hij nu product in kwestie gaan verdedigen? Waarom dat? Hij kan hoogstens eigen meening tegenover X's meening zetten — maar deze meening is als een bekende te onderstellen (wijl onder zijn Redactie 't product werd opgenomen).

Wat zal hij dus doen? 't Stukje dat ingezonden werd door X of Y of Z nemen als een oorspronkelijk voortbrengsel over een bekend onderwerp. En zoo zal hij schrijven mógen als hij wil, bitter, oolijk, lachend, of weenend.

Vraagt X of Y of Z dan weder het woord en toont zich wat gebelgd, dan doet hij dom, wyl hij vergeet dat hij hetzelfde als 't gewraakte deed in 1e graad.

Alle ingezonden stukken, als dit van A. Kss. hebben hun duidelijk sprekende kant van goedige belachelijkheid en slechts het voelen van een wel nijdig maar toch ook wel oorspronkelijk geestje, maakt, dat wij niet uitspreken het „wat een leven om niets.”

Ook mij zou dit op 't oogenblik verweten kunnen worden als niet het inwikkelen van het geheel mij hoedde voor de fout slechts het eene biljetje van de zuigeling van een luier voorzien te hebben.

Wat mij in A. Kss. treft is, dat hij sarcasme niet begrijpt.

Als „?” „hoonend” zegt: mijnheer Kss. u bewijst zonneklaar dat het meerendeel van ons boven het gemiddelde staat, dan gaat hij dit op grond van zuivere reden weerleggen.

Mijnheer Kss. kijkt u eens drie-en-dertig tellen op „hoo-nend” (wat u zelf neerschreeft) en begrijpt dan dat kwasie-ernst geen ernst is, en dat een bestrijding op grond van ernstig zijn, voor kwasie-ernst minstens zot is.

Goddank, dat een „maar, ik weet wat gij wildet zeggen” de indruk komt verzachten.

Nu nog wat, tot slot en besluit.

A. Kss. schrijft, dat hij niet wil trachten aan te toonen dat de meeste studenten hier in Delft niet „klungelend, sullig en prullig zijn.”

Juist ook ik wil dat niet aantonen.

Evenmin wil ik aantonen dat de meesten het wel zijn.

Ik sta met verwonderde oogen en waar zoo' weinig van afwezigheid van bovengenoemde eigenschappen te merken valt voor een Redacteur S. W., daar vraag ik: „Zijn bijgeval de meesten enz.”

En dan staat er een ridder op.

Ridder Plumbos verzekert dat hij niet wil aantonen, dat zijne broeders bovengenoemde beminnelijke eigenschappen missen, merkt tevens op dat dit beleedigend zou zijn, verklaart echter niet waarom een zoo hoog intellectueel peil geen uiting met zich brengt.

Waar A. Kss. waarschijnlijk wel weet, dat wat wij kunnen noemen hoogere ontwikkeling, mee voert een behoefte om zich in een of andere richting te uiten*) en waar wij dit hier in Delft niet waarnemen — — — daar stuiten wij op redenen als vijandschap tegen een bepaald middel om tot uiting te geraken.

Gij voelt die niet? Zoo veel te beter; meent gij dat niemand ze voelt of voelde?

Laat 't woord vijandschap te sterk zijn, 't vooroordeel zou niet in vele kringen heerschen?

O Ridder, idealist, die corpsbroeders ziet, als wat ze in idealiteit zijn moesten, die zijt een ondichterlijk dichter, gaat tot de hennen en hoort ze kakelen.

Er is geen onweer aan de lucht, slechts een siniester regenbuitje daalt smiezelig neder.

*) Wat weer niet zeggen wil, dat ieder die zich uit, hoeg ont-wikkeld is.

Lezing van den Heer J. H. Telders, gehouden voor „Practische Studie”.

Tot nu toe werden de voordrachten voor Practische Studie uitsluitend gehouden door buitenstaanders, daartoe door 't Bestuur uitgenoodigd, door beroemde architecten en ingenieurs, die dus uit den aard der zaak door hunne veeljarige groote ervaring zeker waren hun toehoorders een nuttigen en belangrijken avond te verschaffen. Hoezeer mag men dan niet op prijs stellen 't feit, dat nu een der leden zelf die taak op zich heeft genomen. Waar de vereeniging op zijn aanraden een excursie op touw zette naar de groote havenwerken en de brug over de Rijn, die te Ruhrort in aanbouw zijn, meende de heer Telders door vooraf een verklarende lezing te houden over deze onderwerpen, de waarde dezer excursie te vergrooten. Toen 't Bestuur met beide handen dit welwillend voorstel aangreep, zal 't waarschijnlijk niet geweten hebben hoezeer dit het geval zou zijn en hoe zelfs ook voor diegenen die de excursie niet meemaakten de voordracht een der nuttigste en prettigste zou blijken van degenen die reeds plaats hebben gevonden.

Na de opening der vergadering gaf de voorzitter 't woord aan den heer Ts., die na eenige inleidende woorden overging tot 't bespreken der situatie van de plaats Ruhrort en van de uitbreiding van handel en verkeer aldaar, die groote havenwerken had noodig gemaakt.

Als belangrijkste werk noemde hij de spoorbrug over den Rijn, waar hij zelf kortelings eenige maanden practisch gewerkt had en die in zijn voordracht de hoofdschotel zou uitmaken. Hij vermeldde de voorwaarden die in een prijsvraag voor de brug gesteld waren en ging over tot een beschouwing der belangrijkste inzendingen aan de hand van groote door hem vervaardigde teekeningen, die 't voordeel hadden van door allen duidelijk onderscheiden te kunnen worden. Naar zijne meening had er bij de meeste inzenders meer de meening voorgezet hun ontwerp voor 't oog van den niet deskundige smakelijk te maken, dan wel 't innerlijke der constructie uit te drukken in den uiterlijken lijn. Als zoodanig had men bij 't ontwerp dat nu in uitvoering is nog 't minst deze zaak uit 't oog verloren, hoewel de moeilijkheden der montage practische hinderpalen oprichtten om dit geheel streng door te voeren. Van den brug bestaande uit vier zijopeningen en een middenopening van 203 Meter mochten de middenopening en een der zijopeningen niet door stellages overbrugd worden om 't drukke verkeer niet te stremmen. Slechts mocht in 't midden der groote spanning een tijdelijke houten pijler aangebracht worden. Zodoende was men genoodzaakt soms te werken aan 't eind van een 80 M. lange vrije hefboomsarm met een kraan van 54 ton gewicht, welke reusachtige tijdelijke belasting noodig maakte enkele deelen van den brug te wijzigen.

De warmteuitzetting der midden-overspanning wordt mogelijk gemaakt doordat 't middelste gedeelte hiervan vrij is opgehangen aan de uiteinden der overspanning. Hiervoor waren natuurlijk zeer zware constructies noodig en ook

voor de uitzetting der rijvloer waren bijzondere constructies toegepast die alle door spreker werden uiteengezet.

Na de aandacht gevestigd te hebben op de samenstelling der onderdeelen, kwam hij vanzelf tot 't windverband dat in de ijzeren pijllassen (de voortzetting van den pijler boven het brugdek) was aangebracht. Deze constructie, hoewel een ontwerp van een architect, was niet mooi, doch erger nog was dat 't van constructieve fouten wemelde, zoodat zelfs enkele staven geheel loos waren en met dermate groote boutgaten bevestigd, dat, hoe groot 'ook uitzetting of inkrumping worde, ze geheel buiten werking blijven.

Hierna gaf spr. nog een overzicht der havenuitbreidingen en noemde als voorbeeld van de groote kosten die besteed worden, de inrichting der kolenkiewers. Dezen behoeven slechts door enkele beambten bediend te worden, maar kosten in aanleg 't dubbele der gewone inrichting. Zoo heeft men om zoo weinig mogelijk ligruimte voor schepen weg te nemen de kiewer niet aan den vasten wal, doch op een pijler gebouwd, welke pijler met 't doel om een snelle vastlegging der schepen te kunnen bereiken, 50 M. lang genomen is. Men behoeft niet te vragen of ook deze inrichting niet groote kosten met zich mede brengt.

Na nog enkele besprekingen beëindigde de heer Telders zijne rede, die door warm applaus gevolgd werd. Met enkele woorden tot den spreker gericht, sloot de voorzitter hierna de vergadering.

V. M.

Excursie naar Ruhrort.

Vrijdag had in den vroegen morgen de uittocht plaats van een twintigtal leden van Practische Studie, die vergezeld door Professor Everts naar Ruhrort togen om de brug en havenwerken aldaar te zien. 't Weer was regenachtig en nauwelijks was men op 't werk aangekomen of de regen begon te vallen tot groote ergernis van enkelen, die zich de moeite getroost hadden een fotografietoestel mee te nemen. De voorkomende wijze waarop men door de Duitsche ingenieurs werd rondgeleid, bracht echter weldra aller aandacht bij 't grootsche werk. Men werd in staat gesteld de geheele wijze van werken te zien en zoo een indruk te krijgen van de practische geest, die van zoo groot belang is voor een dergelijke onderneming.

Ook de torengedebouwen aan begin en eind van de brug werden in oogenschouw genomen. Ze zijn uitgevoerd in den bekenden modernen Duitschen stijl, uitmuntende door forskheid, maar daardoor eenigszins den indruk van een Middeleeuwsch bastion gevende. Vreemd scheen mij de zuilengang toe die deze torens met de brugingang verbindt en die m.i. niet in 't zware kader der torengedebouwen past. De proporties van de brug zelf en zijn onderdeelen, schenen in werkelijkheid nog grooter dan men zich had voorgesteld, en eigenaardig was het te zien hoe de electriche kraan de reusachtige ijzeren liggers oplichtte en zakken liet alsof 't kinderspel was. Na alle interessante punten bezocht te hebben stond in de cantine een glaasje bier, dit op zijn Duitsch in 't meervoud op te vatten, klaar, waarna men uiteen ging om ieder op zijn manier den avond door te brengen. Een gezellig souper door de vereeniging der Duitschen ingenieurs aangeboden, bracht de genogelijke stemming erin en deed ons onze Deutsche gastheeren ook buiten hun arbeid apprecieeren.

Den volgenden morgen was men weder tijdig bij de hand. De ochtend zou aan de havenwerken besteed worden. 't Eerst aan de beurt kwam de bezichtiging der kolenkiewers met de draaischijven, die zoo ingericht zijn dat de wagen op de schijf aangekomen automatisch remt, electricch wordt rondgedraaid, waarna de schijf aan eene zijde wordt opgelicht, zoodat de wagen vanzelf in de richting van de kiewer loopt. Ook deze wordt geheel electricch bediend.

In de buurt hiervan is een spoorwegbrug gebouwd, die de verbinding van de oude met de nieuwe haven overspant. Deze heeft o. a. de bijzonderheid dat de brug bij sluiting aan de einden door wiggen automatisch wordt opgelicht, zoodat hiervoor geen aparte constructie noodig is.

Verder wordt bij zware belasting van de brug — in gesloten toestand — de druk niet alleen door de as, maar tevens door twee andere ondersteuning op de pijler opgenomen, waardoor de as minder te lijden heeft. Na de bezichtiging dezer bijzonderheden voerde 't bootje ons achtereenvolgens naar een plaats waar men 't heien der beton damwanden kon zien en naar een der juist gefundeerde pijlers voor een

andere kolenkieper, zoodat men een juiste indruk kreeg van de ontstaanswijze der reeds op een ander deel gereed zijnde werken.

Hierna kwam de groote klepbrug aan de beurt, die een opening van 24 M. overbrugt en waarvan men de machines in werking stelde. Hoewel de brug geheel is uitgebalanceerd heeft men voor opening en sluiting een groote kracht disponibel om ook bij zware stormen niet machteloos te zijn.

Nog werden wij rondgevoerd naar de in aanbouw zijnde kaden op betonputten gefundeerd, waar men alle fasen der fundeeringswijze kon aanschouwen. Het bootje bracht ons daarna naar Duisburg waar een diner de excursie besloot. Na een hartelijk afscheid der zoo welwillende ingenieurs, ging men uit elkaar, gedeeltelijk naar Holland terug, gedeeltelijk ook naar Dusseldorf of Essen om aan andere plannen gevolg te geven.

V. M.

„Corda Fratres”

Er bestaat geen betere manier om ons, stompzinnige menschenkinderen, die we zijn, de waarde van onze daden in te laten zien, dan ze op te vatten als loutere symboliek, dan ons heele leven hier beneden op te vatten als een symbolische vertolking, als een zichtbaar maken, van een bovennatuurlijke, onzichtbare ziel; neen ik ga verder, is het niet dat ieder mensch tracht zijn beter ik symbolisch te vertolken? Tracht, hopelijk eerlijk, als dat niet kan, dan maar theatraal, hetgeen menigeen met succes in deze wereld reeds gedaan heeft en nog doet; maar het meest noodige daarvoor is publiek! Wie rukt zich de haren uit van geestdrift, wie laat luide knetterende woorden in een vloed van niet te minachten omvang weerklinken, wie roept hemel en aarde aan met tranen in z'n oogen

in z'n binnenkamer? Het open veld in, waar de menschen zich vermaken, wijst hen op hun eeuwige plichten, zwaait met uw hoed, schreeuwt u heesch en gij kunt u troosten met de gedachte, dat al is het ook opgeschroefd, al poseert gij ook nog zoo erg, dat er meer acht op uw woorden geslagen zal worden dan op die van een eenvoudig man, die alleen zijn opinie geeft als er om gevraagd wordt. Wie gelooft er dat menschen, die zich met veel geweld proclameeren als werkende aan een werkelijk grooten en grootschen arbeid, en daarvoor een iegelijk inspannen met behulp van Fransche poëzie en anderszins, wie gelooft er dat die menschen iets werkelijk groots doen? O, dat alle die menschen eens een blik sloegen in geschiedenis; om een greep uit vele voorbeelden te doen, eens zagen naar het groote verbond der edelen, met veel trompetgeschal en kostbare kleedij, eens zagen naar de betooging op het Champs de Mars met over de duizend muzikanten en saluutschoten! Zie aan den anderen kant tijden van Johan de Witt en de Ruyter of Napoleon: groote mannen en groote daden worden niet met vuurwerk aangekondigd! Liberté, Egalité, Fraternité! Het was te hopen, dat het eindelijk genoeg zijn valsche symboliek van een menschenziel had uitgeschreeuwd, dat het zich genoeg had botgevied in Septembermoorden en Julirevoluties.

„Corda Fratres” heeft een fundament, waar alles op gebouwd is, n.l. de zinsnede: „Wij zijn broeders!”. En ik zeg U, gij zijt mijn broeder niet; ik wil niet uws gelijke zijn, en ik laat me niet vangen door schoone rethoriek, al zij het dan ook Fransche; ik laat me niet bepraten dat het een plicht van me is, in een bond van enthousiasten en verdwaalde, theatrale wezens te treden!

X.

(Zie vervolg Tweede Blad.)

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekende beveelt zich beleefd aan voor het wasschen en strijken van FIJN GOED.

Ook niet ongenegen HEERENGOED te wasschen.

Mej. G. VAN BLITTERSWIJK,
Wateringsche vest No. 36.

Hygiënisch anti-septisch Salon voor Scheren en Haarsnijden,

18 NIEUWSTRAAT 18.

Ingericht overeenkomstig de eerlang door de wet te stellen eischen voor Hygiëne.

Volgens deskundigen wordt het door mij gebruikte ontsmettings-apparaat als afdoende aanbevolen.

Hoogachtend, G. SIEPMAN.

Divandekken en Wandkleeden
van af f 10,—.

Een mooi oud Smyrna-tapijt,
4 × 2,50 M²., voor slechts f 35,—, uitstekend voor wand-
tapijt met wapens of gordijn.

Eenig adres voor Loodglaspapier.

C. VEGT, Oude Langendijk 2.

Stélio

High Class
Turkish cigarettes.

ALOM MET GOUD BEKROOND.

CHARLES ABRAAS

PHOTOGRAAF D. S. C.

OUDE DELFT 145

TELEPHOON No. 295.

ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

s-GRAVENHAGE 1904.

's-GRAVENHAGE 1906.

GENUA - - - - 1905.

DRESDEN - - - 1906.

Piano's en Orgels
tegen billijke prijzen te huur,
bij F. J. RAAR, Nieuwstraat 6.

Maison „HAAS”, CUISINIER,

34 -:- KOORNMARKT -:- 34.

Door de steeds grootere aanvraag van **dagelijksche Diners** in diverse prijzen, heb ik met mijne **leveranciers** een **contract** gesloten, waardoor ik in staat ben **Diners** uit te zenden van af **50 cents** bij abonnement van **20 bons**. Ook **Diners** van 60 cents bij abonnement van **20 bons**. **Diners** van **80 cents** worden bij abonnement van **20 bons** geleverd tegen **70 cents**.

N.B. De bons zijn 30 dagen geldig en niet persoonlijk. Gelegenheid voor EET- en KOFFIETAFEL.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 25 OCTOBER 1906. No. 4.

Prof. Bolland en De „Open brief” van Prof. Jelgersma.

Voor prof. Bolland zijn kolleges opnieuw was begonnen verscheen de open brief, van prof. Jelgersma, gericht aan prof. Bolland, maar vooral ook aan diegenen onder de studenten, die of het plan hadden diens kolleges te gaan loopen of reeds eenigen tijd daarmee bezig waren.

De open brief is een waarschuwing voor Bolland en zijn Hegelarij en tevens een aanklacht tegen Bolland, waar deze zich zoo nu en dan uitliet tegen of over kollega's, op een wijze die laatstgenoemden niet altijd aangenaam vonden.

Ware deze open brief alleen bestemd als waarschuwing en aanklacht, dan zouden een menigte beschouwingen over Bolland's filosofie achterwege hebben kunnen blijven, die nu den indruk vestigen dat prof. Jelgersma niet veel van de wijsbegeerte, onderwezen door het voorwerp zijner kritiek, afweet. Trouwens, schrijver komt openlijk er voor uit, — dat het eenige wat hij van Bolland afweet — is, wat hij geput heeft uit het stenografisch verslag van het collegium logicum; en dat hem het doorwerken daarvan een zure geestesarbeid was. Het viel mij op bij het lezen van den open brief, dat het er heel veel van heeft, alsof prof. Jelgersma van zins was, alvorens zijn zure geestesarbeid verricht te hebben, Bolland per sé te kritiseeren;

dat het lezen van één zijner werken daartoe, slechts een bijkomstige zaak werd geoordeeld.

De stijl, waarin de brief is vervat, is ironisch.

Dit is een fout. Wil men in zekere persoon, zeker misdragen hekelen, dan heeft men bijzonder weinig kans van slagen en weinig recht van spreken, indien men zich aan datzelfde misdragen schuldig maakt.

Bovendien wil het mij voorkomen dat tusschen kollega's niet een verhouding mag bestaan, ten minste niet in het openbaar, als deze brief er een scheidt.

Eenigen tijd later, gaf de firma Adriani: (waar alle werken van Bolland werden uitgegeven), een stenografeerd verslag uit, van de Rede, waarmee prof. Bolland zijn kolleges te Amsterdam opende.

Deze zou eenigszins te beschouwen zijn als antwoord op den „open brief.”

Een geregelde bestrijding daarvan is waarschijnlijk niet gegeven, omdat de brief zelf te weinig juiste tegenwerpingen tegen de Hegelarij inhoudt.

Slechts hier en daar wordt door prof. Bolland op den aanval tegen hem gezinspeeld. Voornamelijk laat hij uitkomen, dat de ware mensch niet is degeen die uit zijn woorden spreekt, maar degeen die uit zijn bedoeling blijkt. Want maar al te dikwijls schieten woorden te kort, zijn ze zelfs verkeerd, om zekere denkbeelden uit te drukken.

Niet met de woorden zelf heeft men rekening te houden, maar met den geest die daaruit wil spreken.

Eenigszins meer uitgebreid heeft hij het over het hem voor de voeten geworpen verwijt, dat zijn filosofie meer aan een godsdienst dan aan wijsbegeerte doet denken. Prof. Bolland wijst er op hoe hij steeds gezegd heeft dat in elke, tot in de meest waanzinnige richting, de mensch tot Waarheid kan komen.

Van degenen, welke van zijn lippen de Waarheid wenschen te vernemen, eischt hij het geloof dat zijn redelijkheid hen in allen gevallen een eind nader tot het doel zal brengen. Echter wenscht hij, als filosoof, dat men dat geloof zal leeren begrijpen.

In 't kort in zijn geheele rede, bespreekt prof. Bolland nog eens globaal de punten waarop men hem aanvalt.

Natuurlijk niet geheel gelijke, maar in allen gevallen analoge redevoeringen hield hij op de andere plaatsen waar hij zijn kolleges pleegt te geven.

Eenige opmerkingen over „Een vroege morgen.”

't Studenten-Weekblad gaat er niet op vooruit. 't Schijnt dat de redacteuren zoo blij zijn als er copie is, dat ze, uit vrees van af te moeten keuren, de inzendingen maar ongelezen naar de drukkerij sturen.

Anders kan ik me tenminste niet voorstellen, dat een stukje als „Een vroege morgen”, opgenomen zou zijn. En als lezer van 't S. W. kan ik niet nalaten te protesteeren tegen het feit, dat dergelijke lectuur mij wordt voorgezet.

Het geheel geeft de blijken van maakwerk van de ergste soort, van absoluut gebrek aan juiste observatie en van behoorlijk overdenken van het geschrevene.

Slechts hier en daar zal ik enkele opmerkingen maken. De oplettende lezer kan uit bijna elken zin fouten halen.

Als voorbeeld van slecht doordenken mag bijvoorbeeld de volgende zin gelden:

„Evenals elken morgen om dezen tijd komt ook nu de zon tusschen eene opening in de bergen doorkijken” enz. Mis mijnheer A. B. Elken morgen, tenminste als het niet bewolkt is, komt de zon op een anderen tijd tusschen die opening doorkijken en verlicht een ander stukje. En dat verschil is in een paar weken zeer aanmerkelijk.

En wat te denken van een zin als: „De dieren en planten hadden zich stil en verlaten gehouden, en in de donkerte had men niets gehoord dan het eentonige ruischen van het water in de bergbeekjes.” Planten die zich stil en verlaten houden? Hoe doen ze dat? In de donkerte hooren? Bedoeld is: terwijl het donker was. Hierop volgt nogmaals de mededeeling, dat het er 's nachts donker was.

Waarom het daar nu zoo speciaal donker was, is mij niet helder.

„En 't zou heel gevaarlijk zijn geweest, daar dan te loopen.” Op dat grasveld? Waarom? De persoon vindt wel midden in den nacht zijn weg langs „sombere naakte afvallende wanden.” Brr.

„Als het dag wordt, worden de bloemen onzichtbaar geopend.” Waarschijnlijk is bedoeld, wanneer je je oogen toehoudt.

Ook het slot van dezen zin geeft blijken van zoo maar neer te zijn geschreven.

Schrijver heeft waarschijnlijk nooit een marmot hooren fluiten, anders zou hij het diertje niet schuchter laten piepen. Het uitspansel staat zuiver en glashelder, maar tevens ondoordringbaar!! De natuur begint te leven. Neen, als de zon schijnt, dan leeft de natuur al lang. Die begint te leven (herleven) als het juist even schemert.

Fraai is ook: „Zij is gewekt uit hare sluimering, zij schudt de slaap van zich, zij wil zichzelf zijn, werkelijk zijn.” Hier had nog aan toegevoegd kunnen worden: heelemaal, waarachtig, heusch, inderdaad enz. -zijn. „Toch is het alleen hier pas licht.” Eilieve, als de zon, midden in den zomer schijnt, dan is het ook in de schaduw licht. „Frissche jonge kracht welt er, alles lacht er.” 't Moet daarboven wel grappig zijn, een welletje van frissche jonge kracht en van die zwarte grove klompen, de steenen, het marmotje, die allemaal lachen.

De mooiste zin is wel deze: „Er is niet meer en niet meêrder dan wat ge ziet.” Schrijver had zoo nog wel een paar regels meer kunnen vullen, ten vermaken van zijn lezers, b.v. het is er niet lichter en niet donkerder dan het er is. Er is niet meer en niet minder te hooren dan ge er hoort.

In nog geen drie regels staat dan vijfmaal: is. „Daarheen is een mensch gekomen. Hij is er al klimmende gekomen.” Is 't waarachtig? Al klimmende! Van uit het dal en dan al klimmende boven gekomen! Misschien zou A. B. ons wel kunnen inlichten of hij er ook al stappende, al kijkende, al hoorende, al denkende, enz., gekomen is.

Als hij dan boven is, zuigt hij zijn longen vol... lucht? Misgeraden: vol jeugd en kracht en waarom? Wel omdat hij jong is en levenslustig, want hij heeft de menschen en de natuur lief, en hij eet graag oesters, omdat het zoo lekker is, enz.

't Is dunkt mij genoeg. Alleen zou ik A. B. nog willen vragen vanuit welk „rumoerig dorpje met zijn vreemdelingen” een gids met zijn kijker naar gemzen zoekt. Naar geiten, dat kan, maar naar gemzen!

v. G.

Opmerkingen over de week.

Utrechtsche gezichten waren Woensdag op de kroeg te zien. De combinatie van de ontvangers werd over 't algemeen niet begrepen, maar dat deed niet af aan 't quantum dat op 't dispuut en beneden verorberd werd. Graaf Witte kiekte over de leuning, wat zéér origineel kan genoemd worden.

't Schijnt dat 't eerstejaarsbestuur tot spreuk heeft gekozen: zuinigheid met vlijt. Vrijdag was tenminste niets van een kroegjool te bespeuren. Eén van de eerstejaars probeerde deze houding te rechtvaardigen, door te gelooven, dat het heele eerste jaar al op zijn maximum stond, door de groote moerbeer!

Maar dit alles neemt niet weg, dat er toch al heel gauw een strijke was, waar Pim voor gezorgd had, dat er zich een comité had gevormd tot inzameling der vrije giften, welke rijkelijk vloeiden en dat de algemeene animo niet ontbrak. Vlaamsche liedjes met gitaarbegeleiding alsmede cake-walks weerklonken door de voorzaal. Alles was héél gezellig.

Als memorabel feit zij vermeld, dat de reuzenpooier van jongelieden aan 't hardje Moët schooierde. Waar later gekegeld werd met . . . fleschjes.

De inbraak bij den oud-senator zal misschien een staartje hebben. Aanklacht bij de politie, gebruik van rare sleutel. We zullen afwachten of de 10 heeren voor den rechter moeten komen.

Er is een tegencandidaat gesteld. Op 't oogenblik, dat ik dit schrijf is van een uitslag niets bekend. Ik heb alléén een opmerking gehoord, dat beiden een zekere partij in 't corps vertegenwoordigden, n.l. de aristocratische en de democratische. Dit was mij eenigszins onduidelijk, want wie van de twee zou dan toch in vredesnaam de aristocraat zijn?

Kritiek?

Een volle zaal, en zooals gewoonlijk bij het Nederlandsche Tooneel, heeft men weinig werk gemaakt van toilet.

Ze gaven Nora van Ibsen, en ze speelden goed, eenig mooi. Gij Rika Hopper en gij Mevr. Holtrop van Gelder, met uw mooi, zuiver beschaafd Nederlandsch, en gij Tournière, ja ook gij die van de lippen leest, waart uitmuntend, en verder gij allen die meespeeldet.

Jammer, in-jammer, hatelijk jammer! Gij groote mannen met uw „Publiek ik veracht u”, en „das Vieh”, uw woord leeft nog steeds, en geldt nog immer onder ons 20ste eeuwers. Als gij allen in de zaal, en in de loges, en op de balcon, en ook gij die thuis waart, en buiten op straat; gij allen komedie- en concertbezoekers, het wisten en voelden, hoe 'n hoon uw gedrag was en nog is, en blijft, en voor vertolkers en voor u zelf; ach als gij wist . . .

Maar neen, gij weet niet, en dit is goed. Gij weet dus ook niet, dat zuiver redelijk (dus redelijk zuiver) opgevat, uw gedrag eene juiste waardeering, eene juiste taxatie was, voor heel het buitengewone spel.

Hoe pijnlijk en hoe storend, dat gelach en die opmerkingen, in de laatste, zoo moeilijk te spelen, en toch zoo goed geacteerd scene. Maar hoe heerlijk, hoe volzalig, alles-hatelijks-vergetend, is het besef, in velen voor langer of korter, elk naar zijn eigen aard, de zucht en het gevoel naar en voor iets beters en hoogers, te hebben gewekt. Hoe machtig, hoe groot, hoe overweldigend, en voor schrijver en voor vertolkers, te weten, velen er toe gebracht te hebben, te trachten het „Mensch ken u zelve” toe te passen, zij het ook verkeerd: te weten, dat nu voor eenigen tijd, velen probeeren tot inkeer te komen, elk naar zijne mate van kunnen, sommigen in 't geheel niet.

Arm, dom, alwetend en alwijs publiek, hoe goed zorgt gij, zoo gansch onbewust, voor „de tegenstelling”, dat zoo oeroorspronkelijk beginsel van „Het Zijn”, van „Het Leven”; hoe beklag ik u.

J. A. P.

Schouwborg-bezoek.

Aangezien gebleken is, dat men nog steeds onvoldoende bekend is met de voordeelen, die toegestaan worden aan de leden van het D. S. C., bij het bezoek aan voorstellingen in den Stads-Doelen, wenschte de Stem- en Schouwborg-Commissie er op te wijzen:

1° Bij de meeste voorstellingen, o.a. bij de 12 voorstellingen door het Rotterdamsch Tooneelgezelschap, Directeur Van Eijdsen, de Corpsleden toegang hebben tegen verminderden prijs.

2° Voor de Corpsleden steeds worden vrijgehouden de drie voorste banken in de middenruimte, zoo noodig ook de stoelenrij daarvóór. Men behoeft dus geen plaatsen te bespreken.

3° De kaarten worden genomen aan het buffet der Societeit Phoenix.

4° De voorstellingen worden aangekondigd in de hal van de societeit Phoenix op de deur van de voorzaal, en ook zooveel mogelijk in het Studenten Weekblad.

De Stem- en Schouwborg-Commissie.
D. W. VAN DAM, Secretaris.

Ingekomen boeken:

„Een Toeval”, Ant. P. Tsjechov, uit het Russisch vertaald door Z. Stokvis. Uitgever Maas & van Suchtelen, Amsterdam.

UIT DE STUDENTENPERS.

Propria Cures.

Brengt de P. C. ons geen vieze woorden of schoone gedichten — ditmaal toch is zij er niet minder belangrijk om.

Niets meer of minder dan een strijd, met woorden altijd, tusschen Amsterdam's mannelijke en vrouwelijke studenten brengt zij ons.

Zekere Mej. I. M. is een dergenen, die voor het zwakke geslacht op zeer krachtadige wijze optreedt. Men had nl. den dames-leden van mannelijke zijde hun weinig medeleven met het A. S. C. verweten en nu komt Mej. I. M. de reden vertellen van die terughouding. Zij zegt o. a., dat zij en haar vriendinnen geenszins van de leden van het A. S. C. verwacht dat deze zich gentle-men zullen toonen. (!) Echter hoopte zij wel dat genoemde leden zich zouden weten te gedragen als fatsoenlijke burgerjongens betaamt. Maar zelfs deze hoop stellen H. H. leden van het A. S. C. (altijd volgens Mej. I. M.) te leur.

Op het stuk waaruit bovenstaand proefje genomen is, antwoordt nu de Heer v. G. Jr. met een dagvaarding voor de „publieke opinie”, welke geestiglijk opgesteld, getrouwelijk een navolging is van een dagvaarding, zooals die door den deurwaarder wordt openbaar gemaakt. Volgens zijn meening is Mej. I. M.'s betoog niets waard, zoolang geen feiten door haar worden genoemd. Een ander stuk ademt denzelfden geest en verzekert, dat indien dames-studenten onbeleefd werden bejegend door heeren-dito, eerstgenoemden de Propria-redactie ten allen tijde bereid zouden vinden, klachten over zulke onbeleefde behandeling op te nemen. Zelfs wordt te kennen gegeven, dat dan hoogstwaarschijnlijk ook de Redactie zelf den schuldige eens duchtig den mantel uit zou vegen.

Over de lustrum-viering-plannen (het stellen van een collegium belast met het treffen van voorbereidselen daarvoor, naast den I. S. S. A.) geen nieuws.

?

CORRESPONDENTIE.

Aan S. Uw gedicht komt ons in dezen vorm niet ter opname geschikt voor.

—o—

Aan W. de B. Hoewel wij Uw schrijven waardeeren, kwam het ons voor dat Uw stuk te weinig technisch is, om te worden opgenomen.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

HANDLEIDINGEN-VEREENIGING.

De heer J. B. H. Coenen heeft bedankt als 1^e Secretaris van het Bestuur der Vereeniging.

Men wordt verzocht voor het Secretariaat bestemde brieven enz. tot nader aankondiging te richten aan den 2den Secretaris, den heer H. T. Karsten, Laan van Overvest 144.

HET BESTUUR.

Door het Bestuur zal voor de vakature, ontstaan in de Werktuigkundige Kommissie door het aftreden van den heer S. de Jonge Mulock Houwer, als Kandidaat worden gesteld de heer P. Perdijk.

De datum der verkiezing en der eventueel te houden stemming zullen nader worden bekend gemaakt.

DELFTSCHE STUDENTEN LAWN-TENNISCLUB.

Maandag 29 October 1906.

Vergadering van leden en belangstellenden op de eetzaal van de Sociëteit Phoenix, 's avonds ten negen ure, ter bespreking: de aanleg van banen.

Zaterdag a.s. te elf uur, bijeenkomst van de plattelanners bij Nijhoff, K. M. 49. Ook de twee candidaat-leden wordt verzocht te komen.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

Bondsvergadering gevolgd door Kroegavond, op Vrijdag 26 October a. s., 8¹/₂ uur precies.

Agenda:

1. Notulen.
2. Ingekomen stukken.
3. Installatie Vice-Secretaris.
4. Jaarverslag Secretaris.
5. Verkiezing Verkiezingscommissie.
6. " lid Kascommissie.
7. Uitreiking diploma's.
8. Verkoop tijdschriften.

Hét nieuwe bestuur van de Delftsche Studenten-Debating-Club „Logica” bestaat uit de heeren:

P. H. Goedhart,	President.
A. M. Kuijsten,	Secretaris.
I. J. Brouwers,	Penningmeester.
W. H. Veldhuis,	Bibliothecaris.

—o—

Uitslag van de verkiezing voor een Vice-Secretaris.
Gekozen de heer M. J. IJzerman.

—o—

Aanvullingsverkiezing voor twee leden van de Redactie van het Jaarboek 1906—1907.

Gekozen de heeren A. Visser en J. F. L. Koning.

—o—

Het bestuur van de Muziekvereniging „Euphonia” heeft zich als volgt geconstitueerd:

D. van der Want,	Voorzitter.
L. A. S. Rosman,	Penningmeester.
Z. Th. Fetter,	Secretaris.

A G E N D A.

DELFT.

Vrijdag 26 October. Stads Doelen. Tournée [De Vriendt: „De Brand in de Jonge Jan” van Herm. Heyermans Jr. en andere voordrachten. Aanvang 8 uur.

Donderdag 1 November. Stads Doelen. 2e abonnementsvoorstelling. Tooneelgez. Van Eysden: „De stem van het hart” van Marco Praga, gevolgd door „Dat drukke Leven” van J. Pabst. Aanvang 7¹/₂ uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 26 October. Ned. Tooneel: „Madame Sans Gêne”; 8 uur.

Zaterdag 27 October. Fransche Opera: „Guillaume Tell”; 8 uur.

Zondag 28 October. Gebouw v. K. en W. Rott. Tooneelgez.: „La belle Marseillaise”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Gemeub. Voorkamer met Slaapkamer

te huur, voor f 18,— per maand.

Adres VERVERSDIJK 50 hoek Doelenplein. (529)

D. HUURMAN,

HYPOLITUSBUURT 22.

GROOTE SORTERING:

Studeerlampen, Gaskachels,
alle soorten van Baden, enz. enz.

Prima kwaliteit GLOEIKOUSJES.

Passage-Bureau

J. DE KUYSER & ZONEN,
Oude Delft 229 en 231.

Stv. Mij. „Rotterdamsche Lloyd”,
via Rotterdam-Marseille.

Stv. Mij. „Nederland”,
via Amsterdam-Genua.

Alle informatiën, zoowel voor passagiers als voor verzending van goederen, kosteloos verkrijgbaar.

Eet- en Koffietafel

aanbieden.

Adres VOORSTRAAT 75.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

Technische Boekhandel J. Waltman Jr.

Binnenwatersloot 33 — DELFT.

Afdeeling SCHRIJFBEHOEFTE.

VOORRADIG:

DICTAATCAHIERS, COLLEGETASSCHEN,
PENNEN, INKT, GOMELASTIEK,
VULPENHOUDERS, NOTULENBOEKEN,
POSTPAPIER, ENVELOPPEN,
INKTKOKERS, enz. enz.

ALBUM van 12 Lichtdrukplaten
„DELFT”
 IN BLAUW LINNEN MAP.
Prijs f 1,--.

De platen zijn afbeeldingen van:

1. OUDE DELFT bij de Oude Kerk.
2. ZUIDWAL.
3. HET KANAAL.
4. DE OOSTSINGEL.
5. DE CAMERETTEN.
6. WATERINGSCHIE VEST.
7. HET NOORDEINDE.
8. NOORDEINDE HOEK KOLK.
9. KOORNMARKT.
10. HET STADHUIS (achterzijde.)
11. DE OOSTPOORT.
12. TWEE OUDE GEVELS.

Spoedige bestelling is gewenscht, daar de voorraad gering is.

Voorhanden bij de boekhandelaren:

- M. J. COUVÉE, Hypolitusbuurt.**
J. VAN OEL Jr., Koornmarkt.
J. VIS Jr., Oude Kerkstraat.
J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot.

Bij het koopen van
Corpsbeelden

wordt H. H. Corpsleden aanbevolen bijzonder te willen letten op het Senaatslak, dat op elk beeld moet zijn bevestigd, wil men verzekerd zijn dat het afgietsels zijn van het origineele Corpsbeeld.

De prijzen zijn:

Enkel beeld . . .	f 4.25	} Groot model.
Beeld met voetstuk „	5.75	
„ „ console „	5.75	
Enkel beeld . . .	f 3.75	} Klein model.
Beeld met voetstuk „	4.50	

Verkrijgbaar bij den Boekhandelaar

J. WALTMAN Jr.,
 Binnenwatersloot 33.

Het Gedenkschrift

van de Koninklijke Akademie en van de Polytechnische School, uitgegeven ter gelegenheid van de oprichting der Technische Hoogeschool, door Mr. H. H. R. ROELOFS HEYRMANS samengesteld, met medewerking van verscheidene Hoogleraren der T. H. S. en van oud-leerlingen der P. S., versierd met een **groot aantal platen** en de **portretten** (o. a. **van alle Hoogleraren aan de T. H. S.**) zal **ZEER BINNENKORT** verschijnen.

Onder de verschillende bijdragen behoort ook „De verhouding van het Delftsch Studentencorps tot de Kon. Akademie en de Polytechnische School” door W. J. HOFFMAN J.Jz.

Prijs op velin papier gedrukt en in linnen band gebonden f 15,--.
„ op oud-Holl. papier gedrukt, en in perkamenten band geb f 35,--.

Het laat zich aanzien dat dit belangrijke Gedenkschrift spoedig zal zijn uitverkocht.

Spoedige bestelling is dus zeer aan te bevelen.

Uitgave van den Technischen Boekhandel J. WALTMAN Jr.,
Binnenwatersloot 33.